

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P.**, zastúpeného JUDr. B., proti žalovanému **V.**, o zaplatenie 37 490,50 Sk na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 109/2006–118 zo dňa 14. novembra 2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave dovolaním napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa zaplatenia sumy 16 381,90 Sk. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Proti rozsudku pripustil dovolanie.

Uviedol, že žalobou zo dňa 26. mája 2005 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 37 490,50 Sk z titulu poplatku z omeškania za oneskorené zaplatenie faktúr. Žalovaný bol zriadený zákonom č. 273/1999 Z.z. za účelom vykonávania zdravotného poistenia a činností s tým súvisiacich a s prostriedkami získanými zo zdravotného poistenia nesmie v zmysle § 6 ods. 2 zákona podnikat'. S účinnosťou od 1. júla 2005 došlo k transformácii žalovaného na akciovú spoločnosť. Odvolací súd sa stotožnil s posúdením vzťahu medzi účastníkmi konania súdom prvého stupňa ako vzťahom občianskoprávnym. Žalobca nadobudol pohľadávku od lekárne na základe zmlúv o postúpení pohľadávok zo dňa 11. decembra 2002, 22. apríla 2002 a 27. augusta 2002. Zmenou veriteľa nedošlo k zmene obsahu postúpenej pohľadávky.

Odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci je potrebné posúdiť vzťah účastníkov konania ako vzťah občianskoprávny, keďže postavenie účastníkov s ohľadom na predmet sporu sa riadi zákonom č. 273/1994 Z.z. a zákonom č. 277/1994 Z.z. Charakter právneho vzťahu vyplýva z poskytovania zdravotnej starostlivosti a spor účastníkov konania nevyplýva z ich podnikateľskej činnosti, preto ho nemožno považovať za obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 2 Och. zák.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá z dôvodu vznesenia námietky premlčania a uplynutia trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Obč. zák. ako vecne správny podľa 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň pripustil dovolanie podľa § 238 ods. 3 O.s.p., keďže posúdenie charakteru právneho vzťahu účastníkov konania považoval za otázku zásadného právneho významu.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie.

Uviedol, že súd prvého stupňa zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 21 108,66 Sk, ktorú žalovaný uznal čo do výšky a právneho základu podľa Obchodného zákonníka a následne tým istým rozhodnutím zvyšok žaloby zamietol s odôvodnením, že ide o občianskoprávny vzťah.

Podľa jeho názoru fyzická osoba poskytujúca lekárenskú starostlivosť vo verejnej lekárni je podnikateľom podľa ustanovenia § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o žalovaného, má za to, že zákonodarca v zákone č. 581/2004 Z.z. kogentne upravil, že na zdravotné poisťovne sa vzťahuje Obchodný zákonník, čím potvrdil právny názor žalobcu, keďže aj pred účinnosťou tohto zákona žalovaný vykonával tú istú činnosť. S poukazom na ustanovenie § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka ďalej uvádza, že vzťahy, vznikajúce pri vykonávaní verejného zdravotného poistenia sú bezpochyby vzťahmi, ktoré sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb. Z toho je zrejmé, že vzájomné práva a povinnosti žalovaného ako právnickej osoby zriadenej zákonom ako verejnoprávna inštitúcia a súčasne tiež aj ako podnikateľa a verejnej lekárne ako podnikateľa sa musia

spravovať treťou časťou Obchodného zákonníka upravujúcou obchodné záväzkové vzťahy.

Keďže odvolací súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci navrhuje, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že uplatnená pohľadávka sa týka jeho právneho predchodcu, zriadeného zákonom č. 273/1994 Z.z. v znení neskorších predpisov ako verejnoprávna inštitúcia na vykonávanie zdravotného poistenia. Podľa § 6 ods. 2 uvedeného zákona poisťovňa nesmie podnikáť s prostriedkami, získanými zo zdravotného poistenia. Právny predchodca žalobcu v spornom období poskytoval lekárenskú starostlivosť poistencom žalovaného, čo nebolo možné považovať za podnikateľskú činnosť. Súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd preto právny vzťah medzi účastníkmi konania posúdili správne.

Navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 236 ods. 1 O.s.p.) skúmal, či je ním napadnuté rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednáwanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V danom prípade je preto dovolanie prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v tejto veci. Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolanie z dôvodov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. je však vylúčené v prípadoch, uvedených v odsekoch 4 a 5 § 238. Dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených zákonom o rodine a o zmenách a doplnení niektorých zákonov, okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

Dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho o súde o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Odsek 5 nadobudol účinnosť dňom 1. septembra 2003 (zákon č. 353/2003 Z.z.).

V prejednáwanej veci začalo konanie dňa 26. mája 2005. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 37 490, 50 Sk, žalobe súd prvého stupňa vyhovel do výšky 21 108,66 Sk, vo zvyšku, t.j. ohľadom sumy 16 381,90 Sk žalobu zamietol. Žalobca podal odvolanie proti zamietavej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorá sa týkala zaplatenia sumy 16 381,90 Sk, pričom v tejto časti rozsudkom odvolacieho súdu, ktorý je napadnutý dovolaním, bolo rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdené s tým, že odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania.

Pre posúdenie podmienok prípustnosti dovolania je v danom prípade potrebné použiť znenie § 238, účinné od 1. septembra 2003, teda aj jeho odsek 5, ktorý vylučuje prípustnosť dovolania, ak peňažné plnenie, ktoré je predmetom dovolania, neprevyšuje stanovenú výšku. Chýbajúca podmienka prípustnosti dovolania, stanovená v odseku 5, nemôže byť nahradená rozhodnutím odvolacieho súdu podľa § 238 ods. 3 O.s.p., ktorým je vyslovená prípustnosť dovolania.

V období od 1. októbra 2004 do 1. októbra 2005 bola stanovená minimálna mesačná mzda nariadením vlády Slovenskej republiky č. 525/2004 Z.z. vo výške 6500 Sk. Predmetom konania je suma 16 381,90 Sk, čo neprevyšuje zákonom

stanovenú hranicu v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. V danom prípade preto dovolanie podľa § 238 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov, uvedených v § 237 O.s.p. Žalobca existenciu takýchto dôvodov prípustnosti dovolania nenamietal a dovolacím súdom ani neboli zistené. Dovolanie žalobcu ako neprípustné preto dovolací súd podľa § 218 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p. odmietol.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 právo na náhradu trov dovolacieho konania. Keďže mu v dovolacom konaní trovy nevznikli, dovolací súd mu náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 30. januára 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu